

Az ágyrajárók dolgát is rövidesen rendezni fogják. A kérdés leghevesebb megoldása az lenne, ha ez a rettenező „intézmény“, a bünyös kizsákmányoló rendszernek ez a legszégvenlete-sebb maradványa egyszersmindenkorra megszűnnék. Dolgozó embernek joga van legalább egy szobára.

Németország is csatlakozik a proletárok világszövetségéhez

Francia és olasz lapok a német béke fölborulásáról

Párisból táviratozzák a bécsi Mit-
postnak: A magyarországi bolsevista fordulat következtében általános a fejlesztettség, noha a tegnapi párisi reggeli lapok igyekeztek is megnyugtanni a közvéleményt. Malleterre tábornok a *Matin*-ban cikket írt, melyben ezt mondja:

— A budapesti bolsevistaforradalom következtében és miután *Hindenburg főhadiszállásáról is bolsevista fenyegetések hallatszanak, mulhatatlanul szükséges, hogy azonnal elküldjük a békeszerződést Berlinbe. Budapestre és Bécsbe aláírás végett.*

A *Petit Journal* szerint a népek tanácsa meqvitatta a magyarországi eseményeket és a négy államférfiu nem áltatta magát hia reményekkel, tisztában voltak vele, hogy a bolsevizmus egész Európában terjed.

Milánóból jelentik: *Barzini*, a híres haditudósító táviratozza Párisból a *Corriere della Sera*-nak: Egyre nagyobb az aggodalom, hogy Németország a békefeltételeket elfogadhatatlannak fogja nyilvánítani és a bolsevistákhoz csatlakozik, a világ népeit pedig fölszólítást fog intézni, hogy lázadjanak föl. A német sajtó már múltkor is ezzel mi annak a jele, hogy minden elő van készítve ennek a tervnek végrehajtására. A német kormány Kautskyt Moszkvába küldte és kész az orosz tanácskormánygal szövetségre lépni.

Vasuti Direktórium veszi át a vasutak igazgatását

A belügyi népbiztos, a ki a vasut-
ügyeket is intézi, a következő rendeletet adta ki:

1. A Magyar Tanácsköztársaság főhatósága alá tartozó összes gőzüzemi vasutak igazgatásával járó jogok és kötelességek ideiglenesen a Vasuti Direktóriumra ruháztatnak át. 2. A Direktórium közvetlenül az illetékes népbiztosnak van alárendelve. 3. A Direktórium tagjait az illetékes népbiztos bizza meg. 4. Minden üzletvezetőség és önálló műhely mellé 3 tagból álló „Vasutas Tanács“-ot az üzletvezetőség székhelyén levő helycsoportok (a műhelyi helycsoportok kivételével), a műhelyi „Vasuti Tanács“-ot pedig kizárólag a műhelyi helycsoport választja meg. Ezen „Vasuti Tanács“-ok hatáskörét a Direktórium fogja megállapítani. 5. A vasuti és hajózási főfelügyelőségnek és minden más hatóságnak a gőzüzemi vasutak igazgatására vonatkozó jogkörre megszűnik. 6. A Direktórium a Magyarországi Vasutasok Szövetségének fontosabb elvi és minden személyzeti kérdésben előzetes hozzájárulását kikérni tartozik.

Budapest, 1919. március hó 26-án.
Landler Jenő, népbiztos.

A Vasuti Direktórium tagjai lettek: *Pintér János, Bernhard Sándor és Garlathy Gyula*. Landler Jenő népbiztos egyidejűleg értesítette az államvasutak vezetőjét, *Vázsonyi Jenőt*, hogy az eddigi hatáskör és jogviszony főtartása mellett megbizta az államvasutak további vezetésével.

Szabó Ervin

A Forradalmi Kormányzótanács elhatározta, hogy amaz érdemek elismeréséül, a melyeket Szabó Ervin a marxizmus tudományos művelése és a magyar proletariátus szociálista öntudatának nevelése körül szerzett, Szabó Ervin elagott és özvegy anyjának 1500 korona összegű járadékot állapít meg. Együttel elhatározta a Kormányzótanács, hogy Szabó Ervin munkáit a proletár állam tulajdonának tekinti s megbizta a közoktatásügyi népbiztoságot azzal, hogy Szabó Ervin hátrahagyott műveinek kiadásáról, valamint munkái összegyűjtéséről és kiadásáról minél előbb gondoskodjék. Együttel elhatározta a Kormányzótanács, hogy Szabó Ervinnek művészi síremléket állíttat.

A Forradalmi Kormányzótanácsnak ez az elhatározása azt jelenti, hogy a forradalom lerózza kegyeletét az iránt, akinek egész élete munkája ennek a forradalomnak az előjvetelét szolgálta, akinek minden dobbanás, minden tette, minden szava és írása az osztályharcot és az osztályharc forradalmiságának megóvását tartotta legfőbb irányelvnek.

Szabó Ervin izig-végig forradalmár volt, teoretikus és kritikus. Élete céljának azt tekintette, hogy a németországi munkásmozgalom részben forradalmiságot hangoztató, de ezt a forradalmiságot teljességgel nélkülöző hatása alól kivonja a magyar munkásmozgalmat. Szabó Ervin kritikus szeme a parlamentben való részvételben látta az osztályharcnak azt az elhibázott módszereit, amely szerinte megfertézi munkásmozgalmat, és lehetetlenné teszi a célok és módszerek tiszta felismerését.

Európában a burzsoázia csak egyetlen országban küzdötte végig a forradalmát: Franciaországban. A keleteurópai országokban a polgári társadalom gazdasági fellendülése nagyrészt a feudális elemekkel való megegyezés és kompromisszum jegyében ment végbe. A bér munka és tőke történelmi viszonyának tiszta politikai megfelelője: a parlamenti demokrácia nem következett be tisztán. Az 1848-as forradalmak, amelyekben a proletariátus már mint külön osztályköveteléssel bíró társadalmi osztály vonult az osztályharc csataterére, a burzsoázia forradalmi voltak ugyan, de Németországban a burzsoáziát gyáva-sága és a munkásságtól való remegése megakadályozta, hogy végigvigye a forradalmát, a magyarországi 48-as forradalomról meg éppen Szabó Ervin mutatta ki, hogy még csak polgári forradalom sem volt. A fejlődés Keleteurópában más irányt mutatott, mint nyugaton. Az államhatalmon, mint „egyetlen reakciós tömeg“ a burzsoázia és a hűbéri elemek osztozkodtak. Nem következett be a polgári termelőmód politikai megfelelője: a parlamenti demokrácia, a sajtó, gyűlekezés, polgári szabadságjogai.

De a gazdasági fejlődés maga nem hagyta ki ezeket a területeket. Németországban félhűbéri államhatalma mellett a legfejlettebb trust-kapitalizmus virágzik. Magyarországon is szövetkezett a kapitalizmus legnagyob-
babb fejlettségének megfelelő finanszkapitalizmus a hűbéri elemek-

kel és a dinasztával. A proletariátus politikai harcra ezekben az országokban természetesen arra szorított, hogy a félhűbéri államhatalom ledöntésével megteremtse a következő politikai formát, a demokráciát. A proletariátus a helyett, hogy tiszta osztálycélokért szállt volna sikra, kénytelen volt átvállalni keleten a parlamenti demokrácia kivívásának feladatát. A proletariátus a burzsoázia történelmi feladataért harcolt.

Ez szükségszerűség volt. A cselekvés legelemibb lehetőségei hiányoztak a proletariátus számára. Szakszervezeteik is folytonos zaklatásnak voltak kitéve. A cselekvés lehetőségeit kellett kiverkedni a parlamenti demokráciáért való harcban. A munkásosztály politikai szervezetei, pártjai révén bevonult a parlamentbe. A pártok, mint az egységes osztályharc szervei, azonban súlyos hatásokkal jártak magára az osztályharc egész mitkénjtére. A munkásmozgalom keretén belül megszületett egy külön réteg, ennek a rétegnek külön érdekei voltak a munkásmozgalom nagy, egységes érdekein belül. Ezek az érdekek a munkásság érdekeitől elütők voltak. A munkásság érdeke az volt, hogy a bérrendszer megszűnjön, és vele együtt a burzsoázia egész bonyolult államhatalma, ezeknek a politikásoknak azonban az volt az érdekük, hogy ne tűnjön el az, a mi ellen való küzdés az ő kenyérkeresetük.

Ezeknek az elősdiéknak az érdeke nyert elméleti szentesítést Eduárd Bernstein revizionizmusában. Ő revizió alá akarta venni a Marx által felállított fokozódó osztályellentétek elméletét. Azt állította, hogy a munkásság céljai már a mai társadalomban megvalósultak és így a végcél, a kommunizmus odaállítására célul munkástömegek küzdelme elé, elméleti tévedés. Bernsteinnel Karl Kautsky száll szembe. Bebizonyítja, hogy Marxnak igaza volt, hogy az osztályellentétek nem simulnak el, hanem ellenkezőleg élesednek. Mindent bebizonyít és mindent megvéd, ami Marxban nem forradalmi. A fejlődés automatikus részeit védi, az ipari koncentráció önmagától eredő hatásait mutatja ki. Közben megfedkezik a munkásmozgalom szubjektív hatóerejéről, az osztályharc leghatalmasabb hatóerejéről: magáról a munkásságról, a munkásság forradalmi célkitűzéseiről. Bizonyítani óhajta a forradalmat és bizonyítás közben megfedkezik a forradalomról. Megfedkezik róla és elsikkasztja az osztályharc végső problémáját, a munkásságnak a burzsoázia államával való végső szembenállását.

Erre a kérdésre az ugynevezett szindikalisták próbálták megadni a feleletet. Szerintük a munkásság harcának a tőkésosztállyal a munka területén kell lefolynia, magában az üzemben az értéktöbblet körül. A munka „direkt akciójára“ helyezték a fősúlyt, a szakszervezetek küzdelmére, a munkaidő kibővítésére és a munkabér növelésére irányuló küzdelemben. Érezték, hogy a munkásosztály politikai küzdelmének parlamenti formája beszennyezi és összekuszálja a munkásmozgalom tiszta céljait. Érezték, hogy a politikai harcnak ez a formája nem vezethet célra, hogy a forradalmi célok és a mozgalom világmegváltó öntudatát elhomályosítja. Érezték, de felele-

tet, pontos, egyértelmű feleletet ők sem tudtak adni. Csak kritikát adtak, éles megvilágítást az eddigi politikai harc helytelen voltánál. A kritikájukban forradalmárok voltak, de a mikor a parlamenti módszert kifogásolták, szinte önkéntelenül is tagadásba vették az egész politikai harcnak, mint olyan-nak a szükségességét. Itt tévedtek a szindikalisták, itt tévedett a nagy kritikus, a nagy szocialista, a nagy ember: Szabó Ervin.

A feleletet erre a kérdésre, hogy milyen legyen a forradalmi politikai harc, az orosz bolsevikiek tudták csak megadni, Lenin és a holland Panckock forradalmi marxizmusa.

Szabó Ervin izig-végig forradalmár volt. A Magyar Tanácsköztársaság hódolata Szabó Ervin ezen forradalmiságának szól. Szabó Ervin nem lehet és nem is szabad kritizálni. Egészen bizonyos, hogy Szabó Ervin minden elméleti meglátása és tévedése is a forradalom őszinte kívánásából eredt, abból a belátásból, hogy a kizsákmányolás megszüntetése csak forradalmi osztályharc útján jöhet létre. Szabó Ervin volt az őse, forró, minden ízében kívánója a megszületett Magyar Tanácsköztársaságnak.

A megszületett Magyar Tanácsköztársaság meghajtja vörös zászlóját a forradalmár Szabó Ervin előtt. A szerencsétlen politikai és társadalmi viszonyok meg nem értett Szabó Ervinje feltámadt a proletariátus forradalmában.

Felkutatóbizottságok rekvirálják a lakásokat

Munkásdirektórium a lakásbizottság élén

A mai napon új rend lépett életbe a lakásrekvizálás körül. Az erre vonatkozó rendelet csak holnap fog megjelenni, de ma már az új rend szerint folyt az eljárás. A lakásbizottságok, illetőleg a két napig működött hármas lakásbizottság hatásköre megszűnt és helyébe a budapesti lakásbizottság lépett, a melynek élén háromtagú direktórium áll. Ennek a direktóriumnak tagjait a kormányzótanács nevezte ki, ezek: *Drahovszki Antal, Braun Mór* és *Német Vilmos*, mindhármán munkás emberek. A direktórium lakásfelkutató bizottságokat alakít. Ezek a lakásfelkutató bizottságok az összes nagyobb lakásokat megvizsgálják és a helyszínén azonnal meghozzák határozatukat. A határozat csak birtokon kívül felelbezhető meg a direktóriumhoz, tehát az, a kinek részére a lakást rekvirálták, azonnal beköltözhet. Az elrekvirált lakásokban levő mindennapi használatra szükséges fölös butorokat az új lakó használhatja. A ki a lakásbizottság munkájában akadályozza, a lakást és a butorokat a kijelölt bérlőnek nem adja át, ugyszintén aki önkényesen rekvirál, forradalmi törvényszék elé kerül. Karhatalomért a vörös őrséghez kell fordulni.

A hármas lakásbizottság által kiadott, végérvényesnek jelzett lakásigazolványok ellen csak birtokon kívül lehet a direktóriumhoz fellebbezni.

Nagy lakások tulajdonosainak némi könnyítést ad a kormányzótanács, a mennyiben megengedi, hogy ezek rokonait a kiknek szintén külön lakásuk van, magukhoz vegyék, de csakis abban az esetben, ha ezáltal egy teljes lakás felszabadul. Csak olyan rokonok jöhetnek tekintetbe, a kik legalább két hónap óta Budapesten laknak.

Egyedülálló személynek csak egy szobára van igénye, azonkívül a mellékhelyiségekre. Figyelembe kell azonban venni az illető foglalkozását, a hivatásához szükséges szoba (orvosi rendelő, műterem, műhelyszoba, tudós dolgozószobája stb.) külön megilleti. Családos embereknek a családtagok száma dönt.